

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 26 oktober 2023 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van het aanbrengen van een implantaat met daarop een kroon.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Dit betekent dat het Zorginstituut twee vragen beantwoordt. Namelijk, of de zorg in geschil onderdeel is van het basispakket en vervolgens of verzoekster op deze zorg is aangewezen. Dit laatste is een medische beoordeling. Er is een BIG-geregistreerde medisch adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is 21 jaar en sinds haar elfde levensjaar is duidelijk dat de laterale bovensnijtand (12) verloren gaat of is gegaan door resorptie veroorzaakt door een atypische doorbraak van element 13. Sinds haar dertiende levensjaar wordt het ontbreken van de snijtand middels een composietbrug gecompenseerd. Deze constructie is meerdere malen opnieuw gemaakt. Voor een langdurige oplossing stelt de tandarts een implantaat gedragen vaste voorziening in de vorm van een kroon voor als optimale oplossing. Nu verzoekster 21 is en de kaak bijna volgroeid kan het behandelplan uitgevoerd worden.

Verweerder heeft de aanvraag tot vergoeding van een implantaat gedragen kroon afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat de snijtand wel aangelegd en niet agenetisch is, waardoor verzoekster niet in aanmerking komt voor vergoeding op grond van artikel 2.7, lid 6, van het Besluit zorgverzekering (Bzv), ook de regeling fronttandvervanging genoemd. Daarnaast is volgens verweerder geen sprake van een ernstige functiestoornis, waardoor vergoeding van de behandeling op grond van artikel 2.7, lid 1, onder a, van het Bzv ook niet mogelijk is.

Juridisch kader

Uit artikel 2.7, lid 1, van het Bzv volgt dat mondzorg kan worden vergoed uit de basisverzekering bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Hiervan kan sprake zijn bij een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel heeft dat de verzekerde

zonder de zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.¹

Op grond van artikel 2.7, lid 6, van het Bzv bestaat voor verzekerden jonger dan 23 jaar aanspraak op tand vervangende hulp met niet-plastische materialen (zoals kronen) en implantaten, indien het de vervanging betreft van een of meer ontbrekende, blijvende snij- of hoektanden, die die in het geheel niet zijn aangelegd of ontbreken als direct gevolg van een ongeval, en indien de noodzaak van deze zorg is vastgesteld, voordat de verzekerde de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Beoordeling

De informatie in het dossier is tandheelkundig en juridisch beoordeeld.

In artikel 2.7 lid 6 van het Bzv is geregeld dat jeugdige verzekerden bij wie een fronttand niet is aangelegd of bij wie een fronttand verloren is gegaan als direct gevolg van een ongeval, aanspraak hebben op een implantaat gedragen kroon. Bij verzoekster is geen sprake van een van deze omstandigheden. De boven snijtand (12) van verzoekster is namelijk wel volledig aangelegd, maar door de atypische doorbraak van element 13 verloren gegaan. Het verlies van één gebitselement levert ook geen indicatie op tot bijzondere tandheelkundige hulp krachtens artikel 2.7, lid 1, sub a, van het Bzv.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet geconcludeerd worden dat verzoekster aanspraak kan maken op vergoeding van een implantaat gedragen kroon op grond van artikel 2.7 lid 6 van het Bzv dan wel artikel 2.7, lid 1, sub a, van het Bzv.

Advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verzoekster heeft geen (verzekerings)indicatie voor het aanbrengen van een implantaat met daarop een kroon.

¹ Artikel 2.7, lid 1, sub a, van het Besluit zorgverzekering